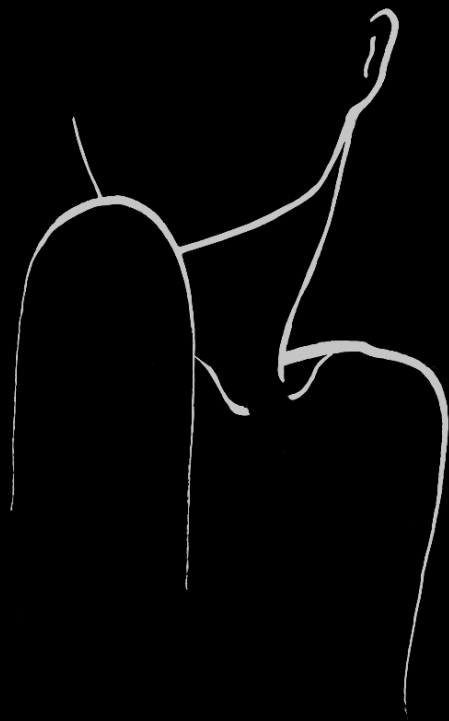

SÁM HỎI

Ngọn lửa trần gian thiêu đốt
phận người bốc cháy niềm tin
những đôi môi ghì tội lỗi
bể dâu sóng nổi vô tình

Về đâu mây đòi khát vọng
đêm mưa lạnh ám chần kè
thịt da chập chờn giấc ngủ
tiếng đời âm vọng cơn mê

Ngày lên gió mùa tắt bật
thời gian khuôn mặt bất ngờ
tình yêu là điều có thật
vết hằn bờ ngực ngu ngơ

Cúi đầu rèm mi sám hỏi
câu kinh thấm đậm vô thường
bàn tay lần từng hơi thở
trăm năm thoảng một mùi hương...

nguyễn văn hlong